

L. Ziábka, B. Maryniak

Masanów, gm. Sieroszewice, woj.
kaliskie, st. 9

Informator Archeologiczny : badania 22, 42

1988

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

znajdowały się fragmenty celowo potłuczonych naczyń. Groby: 427 i 453 miały prostokątne obstawy kamienne zbudowane z jednego rzędu kamieni narzutowych.

Typ V, odmiana a - 10 grobów. Przepalone kości ludzkie i fragmenty potłuczonych naczyń zostały złożone do jamy grobowej w oddzielnych skupiskach, często w znacznej odległości (groby: 422, 431, 437, 442, 443, 445, 452, 457, 460). Obstawę kamienną kształtu owalnego z dwóch rzędów kamieni narzutowych posiadał grób 442.

Typ V, odmiana b - 3 groby. Odmiana ta różni się od wyżej opisanych tym, że przepalone kości ludzkie były przemieszane ze szczątkami stosu.

Typ VI - 8 grobów. Przepalone kości ludzkie przemieszane z fragmentami celowo potłuczonych naczyń zostały zsypane do jamy grobowej i rozrzucone po całej jej powierzchni (groby: 424, 426, 429, 436, 444, 446, 459, 461). Owalne obstawy kamienne zbudowane z jednego rzędu kamieni narzutowych miały groby: 421, 461.

Typ VII - 1 grób. Pochówek tego typu reprezentował grób 440. Grób zawierał tylko przemyte kości ludzkie, złożone w niewielkich rozmiarów nieckowatej jamie.

Wyposażenie grobów w naczynia waha się od 2 do 7 naczyń. W 3 grobach popielnicowych i w 2 grobach jamowych wśród przepalonych szczątków ludzkich odkryto niewielkich rozmiarów spiralne zawieszki z brązu.

W dwóch grobach jamowych, będących prawdopodobnie pochówkami młodocianych osobników, wśród przepalonych szczątków ludzkich odkryto grzechotki z gliny.

Masanów, gm. Sieroszewice,
woj. kaliskie,
st. 9

Muzeum Okręgowe Ziemi Kaliskiej
w Kallszu

Badania prowadził mgr L. Ziąbka z MOZK w Kallszu przy współpracy mgr B. Maryniaka z BBIDZ w Kallszu. Pierwszy sezon badań. Cmentarzysko kultury łużyckiej z III okresu epoki brązu.

Stanowisko położone jest na wydmy w dolinie rzeki Gnila Barycz, po jej wschodniej stronie. Odkryte zostało w 1988 r. w ramach AZP (obszar 70-38). Przebadano teren o powierzchni 287,5 m², eksplorując 27 grobów płaskich, w tym 26 ciałopalno-jamowych i 1 popielnicowy. Groby zalegały na głębokości od 20 do 30 cm. Zarysy jam w większości zbliżone były do owal, w przekroju do niecek o różnej miąższości od 20 do 50 cm. Osie podłużne zorientowane były wzdłuż linii NW na SE i W na E. Niektóre z grobów posiadały owalne bruku kamienne lub fragmentarycznie zachowane obstawy. Większość obiektów nie posiadała żadnych obwarowań kamiennych. W grobach odkryto głównie dość silnie rozdrobnione fragmenty ceramiki, przedmioty krzemienne (wykonane wyłącznie z krzemienia bałtyckiego) i stosunkowo nieliczne wyroby brązowe, w postaci grotu do strzały, szpili z główką rozklepaną i zawiniętą w uszko i 2 półwytworów. Wśród zabytków krzemiennych na uwagę zasługuje stosunkowo duża ilość luszczeń i dwa grociki sercowate znalezione w grobach 8/88 i 11/88. Jednym z najciekawszych obiektów był grób 18/88 (symboliczny) zbudowany z owalnej jamy grobowej i trzech poziomów kamieni polnych ułożonych w kształcie zbliżonym do owala. Materiał ceramiczny w postaci pucharku na pustej nóżce, fragmentów ceramiki i przedmiotów krzemiennych wystąpił na poziomie pierwszej warstwy kamieni.

Badania będą kontynuowane.

Mąkolce, gm. Wola Krzysztoporska, woj. piotrkowskie, st. 3 - patrz okres halstański.
Mikołajów, gm. Osiek, woj. tarnobrzeskie, st. 1 - patrz okres halstański.

Mikowice, gm. Namysłów,
woj. opolskie,
st. 1

Instytut Śląski w Opolu

Badania prowadziła mgr Elżbieta Kłosińska przy współpracy mgr Barbary Butent-Stefaniak, mgr Bogusława Maryniaka i mgr Wojciecha Tesarczyka. Konsultację naukową sprawował prof. dr hab. Bogusław Gediga. Badania finansowane przez RPBP, Uniwersytet Wrocławski. Kontynuacja badań przedwojennych. Drugi sezon badań. Cmentarzysko kurhanowe ze starszego i środkowego okresu epoki brązu. Znalaziska ceramiki neolitycznej.

Pragnąc zakończyć eksplorację cmentarzyska "zachodniego" rozpoczęto prace na pozostałych kopcach stanowiska - kurhanach 16 i 19. Po wycięciu młodnika i dokonaniu pod kątem planu warstwicowego szczegółowych pomiarów, rozpoczęto eksplorację obu kopców. Przyjęto takie same jak w roku ubiegłym założenia metodyczne eksploracji. W kurhanie 16 nie stwierdzono jamy grobowej i pochówku. W kurhanie 19 natomiast odkryto w przybliżeniu trójkątną